

og håndværk. Alternativer bør overvejes, f.eks. ved udbygning af lov om yngre landmænd og lovgivning om tilsvarende etableringsstøtteordninger i visse byerhverv.

Der bør ske en fortsat forenkling af afskrivningsloven; bl.a. bør reglerne om forskudsafskrivning på maskiner og bygninger afskaffes.

Socialdemokratiet vil bevare hovedprincippet om pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget som en rimelig tilnærmelse til afskrivning efter genanskaffelsesprincippet, men det må forudsættes, at mulighederne for at modregne afskrivninger i højtbeskattet lønindtægt m.v. begrænses (jfr. punkt 6 nedenfor).

Netop de gunstige afskrivningsregler kan give anledning til, at erhvervsdrivende i en årrække afskriver langt mere end svarende til driftsøkonomisk forringelse af produktionsapparatet eller tempoet i tilbagebetaling af de lån, der er optaget til at finansiere investeringerne. Dette er tilsigtet og ønskeligt, hvor likviditets- og rentelettelsen som følge af gode afskrivningsregler omsættes i øget aktivitet i virksomhederne.

Hensigtsmæssigheden af gældende regler om investeringsfondshenlæggelser bør nyvurderes. Dels er reglerne oprindelige begrundelse bortfaldet med indførelsen af afskrivninger efter et genanskaffelsesprincip, dels fremmer henlæggelser til investeringsfonds kun usikkert og med store forsinkelser de faldende investeringer. Derfor bør de erstattes af en mere målrettet investeringsfremme fra samfundets side.

Med bestemmelsen i *ligningslovens § 28* er skabt mulighed for at nedsætte tempoet i afskrivninger, hvis skatteyderens privatforbrug ellers bliver større end hans skattepligtige indkomst. Reglen kan dog kun anvendes for en del af de normalt gældende afskrivninger, og kun hvis privatforbruget overskrider en vis beløbsgrænse.

Det bør overvejes, hvordan denne bestemmelse – der har haft begrænset direkte, men nok en del præventiv virkning – kan effektiviseres.

Naturaliegoder af større værdi – f.eks. fribolig og fri bil, der stilles til rådighed af arbejdsgiver – må værdiansættes korrekt. Lovhjemmelen til at udvide arbejdsgivernes inderberetningsforpligtelser bør derfor tages i anvendelse.

Kursgevinster på obligationer, pantebreve m.v. er som hovedregel skattefrie, og kurstab kan ikke trækkes fra. Ud fra praktiske synspunkter bør denne ordning opretholdes. Men der er samtidig behov for at begrænse skattetænkning ved køb af især korte papirer med stor kursgevinst, evt. for lånte midler.

Spekulationsbegrebet bør her have videre anvendelse og bruges efter klare og objektive kriterier. Der må sættes ind mod anvendelse af værdipapirer med en pålydende rente, der er meget lav i forhold til den effektive rente.

Omgåelse af skattelovenes ånd og hensigt er i et vist omfang blevet tilsidesat af domstolene ved konkrete afgørelser i de seneste år. Men der synes at være behov for en generel omgængesklausul, som kendes fra Sverige og Finland. Arrangementer, der forretningsmæssigt er en omvej, og som alene har til formål at spare skat ved at udnytte forskellige regelkombinationer, skal kunne nægtes skattemæssig gyldighed.

ad 3

Tillægsskatten opkræves af personer med en tillægsskattepligtig indkomst på mere end 180.000 kr. og med en sats på 25 pct. af indkomst ud over bundfradraget.

De 180.000 kr. reguleres i forhold til prisstigninger ud over 1984-niveauet.

Tillægsskattepligtig indkomst opgøres efter følgende skema:

Almindelig skattepligtig indkomst

÷ kapitalafkast (renteindtægt, lejeværdi, aktieudbytte samt en indkomstdel hos personligt erhvervsdrivende på 5 pct. af værdien af fysiske erhvervsaktiver)

+ rentefradrag af enhver art

+ skatteyderens og arbejdsgivers bidrag ud over i alt 25.000 kr. til fuldt fradragsberettigede pensions- og forsikringsordninger

+ lønmodtagerfradrag

+ 5 pct. af den skattepligtige formue.

= tillægsskattepligtig indkomst.

En skatteydere betaling af tillægsskat påvirkes således ikke af faktiske rentefradrag, renteindtægter, aktieudbytter og lejeværdi. Derimod er den skattepligtige formue af betydning. Og for ægtepar kan den valgte indbyrdes fordeling af selvangiven formue og gæld have mærkbare konsekvenser. For at imødegå skattetænkning forudsættes det derfor nødvendigt ved tillægsskatteberegningen at regne med formuetillæg for mindst halvdelen af ægteparrets samlede formue og hele den del af formuen, der overstiger 200.000 kr., hos den ægtefælle, der for formuetillæg har den højeste tillægsskattepligtige indkomst.